

NASTROJENIE (3) *sb n*

a, o oraz pierwsze e jasne; końcowe e z tekstu nie oznaczającego -é.

sg *N* nastrojeni(e) (2). ◇ *G* nastrojenią (1).

Sł stp notuje, *Cn* brak, *Linde* bez cytatu; poza tym *XVII w. s.v.* *nastroić*.

1. *Zestrojenie, współbrzmienie głosów, dźwięków; concentus, consonantia, symphonia* *Mącz* (2) :

Concentus *Náftroyenie*/ dobre brzmienie. *Mącz* 33d.

Wyrażenie: »strojne nastrojenie« (1): *Symphonia, consonantia, Zgodne brzmienie/ ftroyne náftroyenie. Mącz* 436d.

2. *Poduszczenie [czyje]* (1) :

Wyrażenie przyimkowe: »z nastrojenia« (1): *człowieczeństwo náfze ciągnie lie/ z náftroiienia czártá chytrego/ do powyższenności á do rozlicznych ítanow íwiátá tego. RejPos* 319v; [bo owi nie z żadney złości/ iedno z glupości wpádli w sídlá czártowłkie/ z náftroiienia ich *PostępekPrCzart* 30v].

Synonimy: 2. *namowa, podeszczwanie, poduszczenie.*

Cf **NASTROIĆ**

JR, TK